

— Ами вий, какво търсите тукъ? ме попита Майоръ Чилиевъ, когато азъ му се явихъ.

Азъ му разказахъ набързо за моята отлѣчка отъ 5-а дружина.

— Страхъ ме е, че вий може да пострадате за произволното напущане частта си, ми каза той.

— Знамъ, господинъ Майоръ, но може би нѣкой баши-бозушки куршумъ ще ме избави отъ неприятността да понеса заслуженото си наказание, отговорихъ азъ.

— Не се безпокойте, азъ ще устроя работата, а сега ще останете при мене, ми каза меко Чилиевъ.

— Бондаръ! срамота е да се кланяшъ на баши-бозушкитѣ куршуми, забѣлѣжи Чилиевъ на своя денщикъ, когато днесъ, каченъ на конъ, като никога, водеше подирѣ си.

Баши-бозуцитѣ, наистина, като ни забѣлѣзаха сгруппирани нѣколко конника, откриха по насъ усиленa стрѣлба.

Слѣдъ направената пребѣжка отъ веригата, 3-я дружина се спрѣ, за да даде врѣме на 1-ва дружина да се подаде напредъ. Садово още се не видѣше, при всичко, че то бѣше вече близо на 800—900 крачки. Когато 1-ва дружина се подаде напредъ, Майоръ Чилиевъ ми заповѣда да прѣдамъ заповѣдъ на командира на 1-ва рота, щото лѣво-фланговия участъкъ на веригата да се подаде съ лѣвото рамо напредъ и, като обхване с. Садово, да се движи по направление къмъ корията — на югъ отъ Садово, въ която кория бѣха заседнали баши-бозуцитѣ и стрѣляха по насъ.

Когато веригата изпълни заповѣдта и като прогони отъ с. Садово заседналитѣ въ него баши-бозуци, цѣлата дружина се подаде напредъ. Заседналитѣ на отсрѣщната възвишенность, въ края на корията и камънацитѣ баши-бозуци, посрѣщнаха дружината съ залпове. Веригата направи пребѣжка по части, залегна и, въ своя редъ, откри по неприятеля учестена стрѣлба.

Но тѣзи стрѣлба не се продължава много врѣме, защото, щомъ баши-бозуцитѣ съгледаха, че 1-ва дружина настѣпва срѣщу лѣвото имъ крило и имъ угро-